

Otázky a odpovědi k
Nařízení (ES) č. 1272/2008
o klasifikaci, označování a balení
látek a směsí

Tento dokument obsahuje
otázky a odpovědi
k nařízení CLP

PŘÁVNÍ UPOZORNĚNÍ

Tento dokument obsahuje pokyny k nařízení (ES) č. 1272/2008 (nařízení CLP). Dovolujeme si však uživatele upozornit, že znění nařízení CLP je jediným závazným právním zdrojem a že informace v předkládaném dokumentu nepředstavují právní poradenství. Evropská agentura pro chemické látky nepřebírá žádnou zodpovědnost za obsah tohoto dokumentu.

Referenční číslo: ECHA-09-QA-01-EN

Datum: 27. 5. 2009

Jazyk: EN/ČJ

Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) vypracovala tento dokument, aby informovala zainteresované čitatele o pozadí a základních ustanoveních nařízení (ES) č. 1272/2008.

Pokud máte otázky nebo připomínky týkající se tohoto dokumentu, prosíme Vás, abyste je předložili s použitím formuláře žádosti o poskytnutí informací (uveďte referenční číslo a datum vydání). Formulář žádosti o poskytnutí informací naleznete na internetové stránce ECHA na adrese:

http://echa.europa.eu/about/contact-form_en.asp

©Evropská agentura pro chemické látky, 2009. Zhotovení kopií je povoleno jen za předpokladu, že se uvede úplný název zdroje v této formě: „Zdroj: Evropská agentura pro chemické látky, <http://echa.europa.eu>“ a za předpokladu, že se zašle písemné oznámení ECHA Communication Unit (info@echa.europa.eu).

Titulní stránka ©Evropská agentura pro chemické látky

Evropská agentura pro chemické látky, P.O. Box 400, Annakatu 18, FI- 00121 Helsinki, Finsko

Tel. +358 9 6861 80, fax +358 9 6861 8210, <http://echa.europa.eu>, info@echa.europa.eu)

Prohlášení o vyloučení odpovědnosti a záruk

Jedná se o pracovní neautorizovaný překlad dokumentu původně vypracovaného v anglickém jazyce. Upozorňujeme, že za původní verzi se považuje pouze verze anglická, která je rovněž k dispozici na těchto internetových stránkách.

OBSAH

1.	Základní informace	1
1.1.	Jaké jsou právní předpisy EU pro klasifikaci, označování a balení?	1
1.2.	Proč OSN vypracovala pro klasifikaci a označování chemikálií globálně harmonizovaný systém (GHS)?	1
1.3.	Proč EU vypracovala pro klasifikaci, označování a balení nové právní předpisy?	1
1.4.	Které země mimo EU implementují GHS?	2
1.5.	Ulehčuje nařízení CLP obchodování mezi zeměmi EU a mimo EU?	2
2.	Rozsah působnosti	2
2.1.	Co je klasifikace? A co je harmonizovaná klasifikace?	2
2.2.	Jaký je rozdíl mezi hodnocením nebezpečnosti a hodnocením rizika?	3
2.3.	Jaké jsou hlavní změny ve srovnání s předcházejícími právními předpisy, tj. směrnicí 67/548/EHS pro nebezpečné látky (DSD) a směrnicí 1999/45/EHS pro nebezpečné přípravky (DPD)?	3
2.4.	Dojde podle nařízení RECH ke změně úrovně ochrany?	4
2.5.	Byly do nařízení CLP zapracovány všechny kategorie nebezpečnosti GHS	5
2.6.	Proč neexistují žádné doplňující označování látek PBT a vPvB?	5
2.7.	Budou pod rozsah působnosti nařízení CLP spadat všechny látky a směsi?	5
2.8.	Měly by se předměty klasifikovat?	6
3.	Povinnosti	6
3.1.	Jaké jsou hlavní povinnosti, které společnostem dodávajícím látky nebo směsi ukládá nařízení CLP?	6
3.2.	Co to je přechodné období a k čemu slouží?	6
3.3.	Proč v nařízení CLP neexistuje hmotnostní hranice pro klasifikaci a označování?	8
4.	Seznam	8
4.1.	Co je seznam klasifikací a označování a k čemu se dá použít?	8
4.2.	Co bude seznam klasifikací a označování obsahovat?	8
4.3.	Proč musí oznamující uvést důvod, pro který nebyla látka klasifikována?	8
4.4.	Musejí ti, kteří jsou povinni klasifikovat, také oznamovat do seznamu klasifikací a označování?	8
4.5.	Jaké látky se musí oznamovat do seznamu klasifikací a označování?	9
4.6.	Proč neexistuje množstevní limit pro oznamování klasifikace do seznamu klasifikací a označování?	9
5.	Označování	9
5.1.	Proč je označování založeno na nebezpečnosti a ne na rizicích?	9
5.2.	Proč existují odlišné konečné termíny pro opětovné označení a zabalení?	9
5.3.	Výrobce A vyrábí látku A, která byla poprvé uvedena na trh před 1. prosincem 2010. Výroba látky pokračuje bez přerušení a nová šarže stejné látky se vyrobí každý měsíc. Musí se šarže vyrobené mezi 1. prosincem 2010 a 1. prosincem 2012 označovat podle DSD nebo podle CLP?	10
6.	Sběr a hodnocení údajů	10
6.1.	Je možné pro účely CLP použít klasifikaci odvozenou podle legislativy pro přepravu?	10
6.2.	Požaduje se při klasifikaci z hlediska nebezpečnosti pro zdraví a životní prostředí podle CLP testování na zvířatech?	10
6.3.	Požaduje se testování pro účely stanovní fyzikální nebezpečnosti?	11

7.	Bezpečnostní listy	11
7.1.	Musí se v bezpečnostních listech zohledňovat prvky klasifikace a označování podle CLP?	11
8.	Harmonizovaná klasifikace	11
8.1.	V EU probíhá harmonizace klasifikací již celá desetiletí. Co se stane s přílohou I ke směrnici o nebezpečných látkách (DSD), která obsahuje harmonizované klasifikace cca 8.000 látek?	12
8.2.	V den nabytí účinnosti nařízení CLP dne 20. ledna 2009 byla příloha I ke směrnici 67/548/EHS zrušena a převedena do CLP. Jak má dodavatel naložit s látkami, na které se vztahuje 30. a 31. přízpusobení technickému pokroku (30. a 31. ATP), a které ještě nebyly zahrnuty do přílohy VI CLP?	12
8.3.	Kdo podle nařízení CLP může podávat návrhy na harmonizovanou klasifikaci a označování?	13
8.4.	Je možné harmonizovat klasifikace pro všechny látky?	13
8.5.	Proč nebyly generické koncentrační limity (GLC) z přílohy I ke směrnici DSD převedeny do tabulky 3.2. přílohy VI?	13
8.6.	Co je to M-faktor?	13
8.7.	Měl by existovat seznam harmonizovaných klasifikací na úrovni OSN?	13

1. Základní informace

1.1. Jaké jsou právní předpisy EU pro klasifikaci, označování a balení?

Právní předpisy EU pro klasifikaci, označování a balení mají zabezpečit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a funkční vnitřní trh. Pro tento účel stanoví kritéria platná na celém území EU, na základě kterých se určuje, zda látka nebo směs, která se vyrábí v rámci evropského trhu nebo se na něj dováží, má vlastnosti, které by mohly poškozovat lidské zdraví nebo životní prostředí. Pokud látka nebo směs splňuje tato tzv. „klasifikační kritéria“, tj. jestliže má určité nebezpečné vlastnosti, musí se klasifikovat v souladu s kritérii, např. ve třídě akutní toxicity nebo hořlavosti. Dodavatelé musí potom informovat o identifikovaných nebezpečných vlastnostech těchto látek nebo směsí své odběratele, včetně spotřebitelů. Nejběžnějším nástrojem na informování o nebezpečnosti je označení na obalu látky nebo směsi ale také bezpečnostní list, který se poskytuje dalším společnostem v dodavatelském řetězci.

Označení nebezpečnosti umožňuje upozornit uživatele látky nebo směsi na existující nebezpečí a potřebu zabránit expozici a rizikům z ní vyplývajících. Další předpisy týkající se balení by měly pomoci zajistit bezpečné dodávání nebezpečných látek a směsí.

Právní předpisy EU pro klasifikaci, označování a balení sestávají ze tří předpisů: směrnice pro nebezpečné látky (směrnice 67/548/EHS, „DSD“), směrnice pro nebezpečné přípravky (směrnice 1999/45/ES, „DPD“) a nového nařízení o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, nařízení (ES) č. 1272/2008 („nařízení CLP“ nebo „CLP“), které nabylo účinnosti 20. ledna 2009.

1.2. Proč OSN vypracovala pro klasifikaci a označování chemikálií globálně harmonizovaný systém (GHS)?

Globálně harmonizovaný systém klasifikace a označování chemikálií v rámci struktury Organizace spojených národů (GHS OSN) poskytuje základ pro globálně sjednocené fyzikální, environmentální, zdravotní a bezpečnostní informace o nebezpečných chemikáliích prostřednictvím harmonizovaných kritérií pro klasifikaci a označování. Systém byl vypracovaný na úrovni OSN s cílem sladit v celosvětovém měřítku rozdílné požadavky na informace na označení stejných chemikálií, které souvisí s fyzikální nebezpečností, nebezpečností pro zdraví a životní prostředí. Kromě toho systém má také omezit překážky kladené obchodování, které vznikly v důsledku toho, že vždy, když se nějaký výrobek vyvážel, obvykle musel být vzhledem k rozdílným kritériím klasifikovaný a označený rozdílným způsobem.

Další informace o vypracování systému GHS OSN:

[www.//www.unece.org/trans/danger/publi/ghs/histback_e.html](http://www.unece.org/trans/danger/publi/ghs/histback_e.html).

1.3 Proč EU vypracovala pro klasifikaci, označování a balení nové právní předpisy?

Na světové konferenci o trvale udržitelném rozvoji, která se konala v Johannesburgu v roce 2002, Komise, členské státy EU, účastníci zastupující průmysl a nevládní organizace podpořili doporučení OSN implementovat do roku 2008 GHS do vnitrostátního práva. EU chtěla novým nařízením omezit jiné než celní bariéry kladené obchodování, které vznikaly v důsledku změn v klasifikaci a označování pro účely vývozu do zemí, které nejsou členy EU.

1.4. Které země mimo EU implementují GHS?

Mimo EU se zavázalo implementovat GHS do vnitrostátního práva mnoho dalších zemí včetně USA, Kanady, Nového Zélandu, Brazílie, Číny, Filipín, Ruska, Japonska, Mexika, Jižní Afriky a dalších afrických zemí. Stav implementace je různý, začíná zeměmi, které už zavedly nebo se chystají zavést svůj vlastní implementační plán GHS (např. EÚ, Japonsko, Nový Zéland, Jižní Korea), přes země, ve kterých probíhá činnost zaměřená na vypracování implementačního plánu GHS (např. USA) až po země, ve kterých se o implementaci GHS začalo jen diskutovat. Každá jednotlivá země používá za účelem implementace své vlastní vnitrostátní právní nástroje, např. odvětvové zákonné předpisy nebo vnitrostátní normy. V EU byl GHS OSN zapracovaný do nařízení CLP, které nabylo účinnosti 20. ledna 2009 a je přímo uplatnitelné v průmyslu.

Další informace o stavu implementace GHS OSN v jednotlivých zemích můžete nalézt na internetové stránce ECE OSN:

http://www.unece.org/trans/danger/publi/ghs/implementation_e.html.

1.5. Ulehčuje nařízení CLP obchodování mezi zeměmi EU a mimo EU?

Ano, ulehčuje. Vývozce bude moci používat stejný popis nebezpečnosti na označení ve své zemi, stejně jako v zemi, do které vyváží. Znamená to, že při vývozu svého produktu ušetří náklady spojené s novou klasifikací, kterou by jinak musel provést, aby splnil odlišné požadavky na klasifikaci a označování v zemi, do které svůj produkt vyváží. A naopak, stejné výhody bude mít dodavatel ze země mimo EU, který chce své látky nebo směsi dovážet do EU.

Všeobecně byl systém GHS OSN vypracovaný zejména proto, aby existoval systém klasifikace, který umožňuje používat globálně sjednocené fyzikální, environmentální, zdravotní a bezpečnostní informace o nebezpečných chemikáliích. V zájmu toho došlo na úrovni OSN k harmonizaci kritérií klasifikace a označování látek a směsí. Tím, že se mnoho zemí a hlavní obchodní partneři EU zavázali implementovat systém GHS OSN, vytváří se předpoklady pro to, aby se látky a směsi klasifikovaly a označovaly stejně v EU i v zemích mimo EU.

2. Rozsah působnosti

2.1. Co je klasifikace? A co je harmonizovaná klasifikace?

Klasifikace látky nebo směsi vyjadřuje typ a závažnost nebezpečnosti této látky nebo směsi, tj. potenciál poškozovat člověka nebo životní prostředí. Konkrétně se klasifikace vyjadřuje pomocí standardizovaných deskriptorů (popisů), např. „akutní toxicita kategorie 1 (orální)“ nebo „hořlavé kapaliny, kategorie 2“. Informace se poskytují prostřednictvím standardizovaných vět a symbolů na označení a v bezpečnostních listech, např. o klasifikace „akutní toxicita kategorie 1 (orální) informuje standardní věta o nebezpečnosti „Při požití může způsobit smrt“, signální slova „Nebezpečí“ a výstražný symbol GHS lebky se zkříženými hnáty.

Klasifikaci určité látky nebo směsi většinou provádí dodavatel látky nebo směsi (samoklasifikace). V určitých případech se o klasifikaci rozhodne na úrovni Společenství – viz též otázku 2.3 a kapitolu o harmonizované klasifikaci v tomto dokumentu. Klasifikace, o které se rozhodne na úrovni Společenství, se nazývá „harmonizovaná klasifikace“. Harmonizovanou klasifikaci musí automaticky používat dodavatelé příslušné

látky. Klasifikace přibližně 8 000 látek, které byly za poslední desetiletí harmonizované na úrovni Společenství, jsou uvedeny v příloze VI nařízení CLP.

2.2. Jaký je rozdíl mezi hodnocením nebezpečnosti a hodnocením rizika?

Hodnocení nebezpečnosti znamená hodnocení podstatných vlastností látek. Nesmí se zaměňovat s hodnocením rizika, v rámci kterého se nebezpečná vlastnost uvádí do souvislosti se skutečnou expozicí lidí nebo životního prostředí látky nebo směsi, u které se tato nebezpečná vlastnost projevuje.

2.3. Jaké jsou hlavní změny ve srovnání s předcházejícími právními předpisy, tj. směrnicí 67/548/EHS pro nebezpečné látky (DSD) a směrnicí 1999/45/EHS pro nebezpečné přípravky (DPD)?

Zatímco hlavní zásady klasifikace a označování jsou ve směrnicích DSD/DPD a v nařízení CLP podobné, existují některé rozdíly v důsledku toho, že byla převzata terminologie, klasifikační kritéria a prvky označování GHS OSN, a postupy z nařízení (ES) č. 1907/2006 (REACH). Přehled nejdůležitějších rozdílů je uvedený v následující tabulce a dále vysvětlený v textu pod tabulkou:

DSD/DPD	CLP
Terminologie směrnice pro nebezpečné látky, např. přípravek, nebezpečný (dangerous), skupiny a kategorie nebezpečnosti, označení specifického rizika (R-věta), pokyn pro bezpečné zacházení (S-věta)	Terminologie systému GHS OSN, tj. směs, nebezpečný (hazardous), třída nebezpečnosti, standardní věty o nebezpečnosti („H-věty“), pokyny pro bezpečné zacházení („P-věty“)
Skupiny nebezpečnosti podle DSD pro fyzikální, zdravotní a environmentální nebezpečí	Třídy nebezpečnosti podle GHS OSN včetně rozlišení, které nejlépe odráží skupiny a kategorie nebezpečnosti podle DSD; celkové množství tříd nebezpečnosti je podle CLP vyšší než celkový počet skupin nebezpečnosti podle DSD
Pravidla výpočtu podle DPD („konvenční výpočtová metoda“) pro klasifikaci přípravků	Metody výpočtu podle GHS OSN (aditivita, sčítání) se odlišují od pravidel výpočtu podle DPD
Testování, zkušenosti s účinkem na lidi nebo výpočet pro klasifikaci směsi	Podobné DPD; navíc principy extrapolace umožňují klasifikaci směsí na základě údajů o podobných testovaných směsích a informací o jednotlivých nebezpečných složkách
Skupiny nebezpečnosti podle DSD plus doplňující prvky označení, např. R1 („Výbušný v suchém stavu“)	Třídy nebezpečnosti systému GHS OSN plus doplňující prvky označování převzaté z DSD, např. EUH001 („Výbušný v suchém stavu.)
Když harmonizovaná klasifikace, potom běžně pro všechny skupiny nebezpečnosti	Když harmonizovaná klasifikace, potom pro látky karcinogenní, mutagenní, toxické pro reprodukci, nebo látky, které jsou senzibilizující při vdechování; pro ostatní účinky případ od případu
Harmonizovaná klasifikace je založena na návrhu členského státu	Harmonizovaná klasifikace je založena na návrhu členského státu (ustanovení dříve

	obsažené v nařízení REACH) nebo návrhu výrobce, dovozce nebo následného uživatele
Nepředpokládá se oznamování	Oznámení klasifikace a označování látek do seznamu klasifikací a označování látek zřízeného ECHA (ustanovení dříve obsažené v nařízení REACH)

- Jednou z formálních změn, kterou si je třeba uvědomit, je změna terminologie, která se přímo přebírá ze systému GHS OSN: např. „přípravky“ se podle CLP nazývají „směsi“, a „R-věty“ a „S-věty“ se nyní nazývají „standardní pokyny o nebezpečnosti“ a „pokyny pro bezpečné zacházení“ a „třídy nebezpečnosti“ formálně nahrazují dobře známé „skupiny a kategorie nebezpečnosti“ podle DSD.
- EU v nařízení CLP převzala ty třídy nebezpečnosti ze systému GHS OSN, které nejlépe vyjadřují skupiny a kategorie nebezpečnosti podle DSD. Tyto třídy nebezpečnosti se dále člení na kategorie nebo rozlišení, která zohledňují závažnost účinku nebo způsob expozice. Zatímco celkový rozsah klasifikace podle CLP je srovnatelný se směrnicí DSD, z důvodu souladu s přepravními předpisy se celkový počet tříd nebezpečnosti zvýšil (z 5 na 16), zejména pokud jde o fyzikální nebezpečnosti.
- Kritéria, na kterých jsou založené třídy a kategorie nebezpečnosti, se vztahují stejně na látky i na směsi. Pokud jde o klasifikaci směsí z hlediska jejich vlivu na lidské zdraví a životní prostředí, výpočtová pravidla se proti DPD změnila; jako nový přístup ke klasifikaci směsí se zavádí tzv. „principy extrapolace“.
- Existují i prvky, které jsou součástí DSD nebo DPD, zatím však nebyly začleněny do systému GHS OSN, např. třída nebezpečnosti v rámci EU „nebezpečnost pro ozónovou vrstvu“ nebo některé nebezpečnosti, v důsledku kterých vznikly v rámci DSD doplňující označení, např. „R1 – Výbušný v suchém stavu“. Tyto prvky se používají jako doplňující informace na označení a je možno je najít v části 5 přílohy I a přílohy II nařízení CLP. Aby bylo zřejmé, že tyto doplňující prvky označení nepocházejí z klasifikace OSN, jsou jinak kódované než výstražné upozornění podle CLP. Např. pro doplňující označení R1 podle DSD („Výbušný v suchém stavu“) se nepoužívá kód H001, ale EUH001.
- Pokud jde o harmonizaci klasifikace a označování látek na úrovni Společenství, nařízením CLP se stanoví harmonizovaná klasifikace látek, které jsou karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci (látky CMR) a senzibilizující při vdechování kategorie 1; návrhy týkající se jiných tříd nebezpečnosti je možno předkládat případ od případu tam, kde se prokáže potřeba harmonizované klasifikace a označování na úrovni Společenství. Návrhy na takovou harmonizovanou klasifikaci mohou předkládat buď příslušné orgány členských států nebo, a to je v CLP nové, výrobci, dovozci a následní uživatelé. Návrhy ze strany průmyslu by se měly vztahovat na látky, které zatím nejsou zařazeny do přílohy VI. Ustanovení o harmonizované klasifikaci obsahují také ustanovení, která byla do CLP přenesena z hlavy XI REACH.
- V nařízení CLP se stanoví nová povinnost oznamovat klasifikaci a označování látek, které se uvádí na trh, do databáze, tzv. seznamu klasifikace a označování, kterou založila a uchovává ECHA. Ustanovení o oznamování do seznamu klasifikace a označování v ECHA byla do CLP přenesena z hlavy XI nařízení REACH.

2.4 Dojde podle nařízení RECH ke změně úrovně ochrany?

Celková úroveň ochrany se nezměnila, neboť CLP přebírá existující ustanovení směrnic DSD a DPD a současně zavádí do systému GHS OSN ta kritéria, která nejvíc odpovídají kritériím podle DSD. Protože se však některá kritéria klasifikace podle GHS liší od příslušných kritérií

v rámci EU, může se stát, že některé látky a směsi se budou v budoucnu klasifikovat jako nebezpečné, ačkoli se tak v současnosti neklasifikují, a naopak.

2.5 Byly do nařízení CLP zapracovány všechny kategorie nebezpečnosti GHS?

Ne. Nařízení CLP svým rozsahem působnosti v co největší míře zachovává existující systém EU. Proto ačkoli CLP zavádí všechny třídy nebezpečnosti z GHS, nezavádí ty kategorie nebezpečnosti, které nejsou součástí platných právních předpisů EU, z toho důvodu nejsou do CLP zahrnuty žádné z níže uvedených kategorií nebezpečnosti GHS:

- „hořlavé kapaliny, kategorie 4“,
- „akutní toxicita, kategorie 5“,
- „žíravost/dráždivost pro kůži, kategorie 3“,
- „aspirační nebezpečnost, kategorie 2“ a
- „akutní toxicita pro vodní prostředí, kategorie 2 a 3“.

2.6 Proč neexistují žádné doplňující označování látek PBT a vPvB¹⁾?

Podle nařízení REACH chemikálie, které splňují kritéria PBT/vPvB musí být kontrolovány a jejich emise co nejvíce omezovány, což znamená, že tyto látky se pravděpodobně nebudou používat v širokém měřítku. Chemikálie, které splňují tato kritéria, jsou většinou klasifikované a označované z hlediska jejich nebezpečnosti pro životní prostředí a v určitých případech z hlediska jejich toxicity; tak tomu bude i podle CLP. Nicméně v době legislativního procesu se do textu nařízení CLP, konkrétně do čl. 53(2) zahrnulo ustanovení týkající se dalšího postupu, ve kterém se uvádí, že: „členské státy a Komise podpoří harmonizaci kritérií na klasifikaci a označování persistentních, bioakumulativních a toxických (PBT) anebo vysoce perzistentních a vysoce bioakumulativních látek na úrovni OSN“.

2.7 Budou pod rozsah působnosti nařízení CLP spadat všechny látky a směsi?

Ano, většina z nich. Všeobecně platí, že rozsah klasifikace látek a směsí vychází ze dvou právních předpisů, samotného nařízení CLP a nařízení REACH (viz čl. 4(2) CLP), pokud látka není výslovně vyňata z působnosti těchto předpisů:

Na základě nařízení CLP výrobce, dovozce nebo následný uživatel chemických látek nebo směsí, které se mají uvést na trh, musí tyto látky nebo směsi klasifikovat ještě předtím, než je uvede na trh, bez ohledu na množství, které se skutečně vyrobilo, dovezlo nebo uvedlo na trh.

Na základě nařízení REACH výrobce nebo dovozce musí také klasifikovat látky, které se na trh neuvádějí, pokud se na ně vztahuje registrační nebo oznamovací povinnost podle čl. 6, 9, 17 nebo 18 nařízení REACH. Týká se to i klasifikace monomerů, meziproductů izolovaných na místě, přepravovaných izolovaných meziproductů i látek, které se používají pro účely technologického výzkumu a vývoje (PPORD).

Upozorňujeme, že distributor (včetně maloobchodního prodejce) a následný uživatel (včetně výrobce směsí) nebo zpětný dovozce látek nebo směsí může použít klasifikaci látky nebo směsi, kterou v souladu s hlavou II nařízení CLP odvodil jiný účastník dodavatelského řetězce, např. z bezpečnostního listu. Následný uživatel proto nesmí měnit složení látky ani směsi.

¹ PBT znamená perzistentní, bioakumulativní a toxické, vPvB znamená vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní.

2.8 Měly by se předměty klasifikovat?

Za běžných okolností ne. Nicméně povinnost klasifikovat se vztahuje na **výrobce nebo dovozce určitých výbušných předmětů**, které odpovídají definici uvedené v oddílu 2.1 přílohy I nařízení CLP, a to ještě předtím než jsou uvedeny na trh. Na jiné předměty se podle CLP povinnost klasifikovat, označovat a balit nevztahuje. Navíc, pokud jste výrobcí nebo dovozci předmětu, musíte klasifikovat látky, které předmět obsahuje, tam, kde čl. 7 a 9 REACH stanoví povinnost jejich registrace nebo oznámení a tyto látky nebyly zatím pro dané použití zaregistrovány. Týká se to i klasifikace takových látek v předmětech, které se používají pro účely technologického výzkumu a vývoje (PPORD).

3. POVINNOSTI

3.1 Jaké jsou hlavní povinnosti, které společností dodávajícím látky nebo směsi ukládá nařízení CLP?

Hlavní povinností výrobců a dovozců látek, následných uživatelů, včetně výrobců směsí (zhotovitelů) a zpětných dovozců látek nebo směsí, na které se vztahuje vyloučení z působnosti čl. 2(7)© REACH, je klasifikovat, označovat a balit látky a směsi v souladu s nařízením CLP. Distributoři (včetně maloobchodních prodejců) látek a směsí musí provádět označování a balení v souladu s nařízením CLP.

Výrobci a dovozci (nebo skupiny výrobců nebo dovozců), kteří uvádějí na trh nebezpečnou látku, budou též povinni **oznamovat** ECHA určité informace, zejména identitu látky a její klasifikaci a označování, pokud už tyto informace nebyly předloženy jako součást registrace podle nařízení REACH. ECHA potom zahrne oznámené informace do seznamu klasifikací a označování. Viz též oddíl o oznamování níže.

3.2 Co to je přechodné období a k čemu slouží?

Podle nařízení CLP je přechodné období doba, která se poskytuje dodavatelům chemikálií na přechod z klasifikačního systému DSD/DPD na pravidla podle nařízení CLP. Přechodná ustanovení obsahuje čl. 61 nařízení CLP, ve kterém se stanoví zejména dva termíny týkající se klasifikace, informování o nebezpečnosti a balení nebezpečných látek a směsí, konkrétně 1. prosinec 2010 a 1. červen 2015.

Uplatnitelnost pravidel CLP před výše uvedenými termíny a jejich souvislost s konečnými termíny pro registraci zavedených látek podle REACH je znázorněna na níže uvedeném obrázku:

Nabytí účinnosti REACH		období předběžné registrace		1. termín pro zavedené látky		2. termín pro zavedené látky			3. termín pro zavedené látky				
1. červen 2007		1. červen až 1. prosinec 2008		1. prosinec 2010		1. červen 2013			1. červen 2018				
Časový harmonogram REACH		Všechny nové látky a směsi		Látky a směsi ≥1000 tun ročně nebo vzbuzující velmi velké obavy		Látky a směsi ≥100 tun ročně			Látky a směsi ≥1 tona ročně				
rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019 a dále
Časový harmonogram CLP	látky		Klasifikace, označování a balení podle DSD. Když se zároveň uplatňuje CLP, pak označování a balení není podle DSD		Klasifikace podle DSD a CLP, označování a balení podle CLP			Klasifikace, označování a balení podle CLP					
	směsi		Klasifikace, označování a balení podle DPD, když se zároveň uplatňuje CLP, pak označování a balení není podle DPD										

Nabytí účinnosti CLP; zrušení přílohy I v DSD
20. leden 2009

Povinnost uplatňovat CLP na látky
1. prosinec 2010

povinnost uplatňovat CLP na směsi. Všimněte si, že pro některé látky/směsi se uplatňuje konečný termín pro přeznačení a přebalení rok 2012/2017, porovnejte text nahoře

1. červen 2015

3.3. Proč v nařízení CLP neexistuje hmotnostní hranice pro klasifikaci a označování?

Nařízení CLP a REACH ani staré právní předpisy neobsahují hmotnostní hranice pro klasifikaci a označování, jelikož pracovníci a spotřebitelé, kteří látky a směsi používají, musí být varováni a chráněni bez ohledu na jejich vyrobené nebo dovezené množství.

4. SEZNAM

4.1. Co je seznam klasifikací a označování a k čemu se dá použít?

Seznam klasifikací a označování (C&L) je databáze, která bude obsahovat základní informace o klasifikaci a označování oznámených a registrovaných látek. Bude obsahovat také seznam harmonizovaných klasifikací (příloha VI). Seznam vytvoří a povede ECHA.

Seznam C&L slouží více účelům:

- Představuje nástroj pro sdělování nebezpečí a zdroj základních informací o klasifikovaných látkách a neklasifikovaných látkách podléhajících registraci, které se uvádějí na trh, a je určený veřejnosti, příslušným orgánům členských států a dodavatelům podle nařízení CLP a REACH.
- Odhaluje rozdíly v klasifikaci a označování stejné látky, a tím poukazuje na to, co je případně pro konkrétní klasifikaci a označování látky potřebné dále prodiskutovat, vyhodnotit nebo harmonizovat.
- Představuje důležitý nástroj oznamování nebezpečnosti a managementu rizika, např. když příslušné orgány členských států posoudí potřebu případných autorizací (povolování) a omezení nebezpečných látek podle REACH.

4.2. Co bude seznam klasifikací a označování obsahovat?

Za prvé – seznam klasifikací a označování (C&L) bude obsahovat identitu oznámené nebo registrované látky, klasifikaci látky, důvody, proč látka nebyla klasifikována v případech, kdy látka byla klasifikována v některých ale ne ve všech třídách nebezpečnosti nebo rozlišeních, specifické koncentrační limity nebo M-faktory (multiplikační faktory)²⁾ a prvky pro označování látek.

Za druhé – ECHA do seznamu zařadí také následující informace:

- zda je konkrétní záznam harmonizovanou klasifikací;
- zda je záznam společný pro více registrantů stejné látky;
- zda jde o dohodnutý záznam;
- zda se záznam liší od jiného záznamu pro stejnou látku v seznamu.

4.3. Proč musí oznamující uvést důvod, pro který nebyla látka klasifikována?

Staré právní předpisy nebyly zcela jednoznačné, protože chybějící klasifikace nemůže být interpretována jako neexistující nebezpečí: důvodem neklasifikování může být také nepřekážnost nebo nedostatek informací. Pro registrované látky REACH požaduje uvedení důvodů pro chybějící klasifikaci ve zprávě o chemické bezpečnosti. S ohledem na látky, které se musí oznamovat a klasifikují se v některých, ale ne ve všech třídách nebezpečnosti a rozlišeních, nařízení CLP požaduje, aby se takové informace v oznámení poskytovaly.

4.4. Musejí ti, kteří jsou povinni klasifikovat, také oznamovat do seznamu klasifikací a označování?

Pouze výrobci a dovozci, kteří uvádějí na trh nebezpečnou látku samotnou nebo obsaženou v nebezpečné směsi, nebo kteří uvádějí na trh látku, která podléhá registraci podle REACH, budou muset ECHA oznámit klasifikaci a označování látky. Oznámení se nepožaduje

²⁾ Viz otázku 8.6 k M-faktorům

v případě, že stejné informace (tzn. klasifikaci podle CLP kritérií) stejný výrobce nebo dovozce již předložil jako součást registrace podle REACH. Oznamovat nemusí následní uživatelé včetně výrobců směsí, distributoři a výrobci či dovozci předmětů.

4.5. Jaké látky se musí oznamovat do seznamu klasifikací a označování?

Do seznamu klasifikací a označování se budou muset oznamovat následující látky:

- látky, které podléhají registraci podle REACH (≥ 1 tuna /rok) a uvedené na trh, pokud dodavatel již látku nezaregistroval s klasifikací a označením podle CLP (spolu s klasifikací podle DSD (DSD=dangerous substances directive));
- látky klasifikované jako nebezpečné podle CLP a uvedené na trh bez ohledu na množství; a
- látky klasifikované jako nebezpečné podle CLP a přítomné ve směsi v koncentraci vyšší než jsou koncentrační limity specifikované v příloze I k CLP nebo případně ve směrnici 1999/45/ES, což má za následek klasifikaci směsi jako nebezpečná, a když se směs uvádí na trh.

4.6. Proč neexistuje množstevní limit pro oznamování klasifikace do seznamu klasifikací a označování?

Povinnost oznamovat klasifikaci a označování nebezpečných látek byla zavedena nařízením REACH a potom převzata do CLP. Záměrem je získat také základní informace o nebezpečných vlastnostech těch látek, které jsou vyráběny nebo dováženy v množství menším než 1 tuna ročně nebo látek, které nepodléhají registraci, ale uvádějí se na trh. Informace se budou uchovávat a publikovat na jednom centrálním místě, tzn. v seznamu klasifikací a označování vytvořeném ECHA. V současnosti představuje oznamování do seznamu klasifikací a označování jediný způsob, kterým mohou následní uživatelé a příslušné orgány získat informace o látkách, které se uvádějí na trh v množství pod 1 tunu/rok: tyto informace mohou vzít v úvahu při sdělování nebezpečnosti a pro účely managementu rizik, včetně návrhů na autorizaci (povolování), omezování a harmonizovanou klasifikaci.

5. OZNAČOVÁNÍ

5.1. Proč je označování založeno na nebezpečnosti a ne na rizicích?

Zatímco označování, při kterém se vychází z nebezpečnosti, umožňuje poskytnout uživateli chemikálie stejné informace bez ohledu na situaci, ve které se chemikálie používá, označování, při kterém by se vycházelo z rizik, by záviselo na specifickém použití a expoziční situaci. Jelikož situace, při které dochází k expozici, nemůže být vždy předvídatelná, a může se také měnit, když se zachází s látkou nebo směsí, označování založené na riziku nemůže odrážet aktuální expoziční situaci. A dále – označování na základě rizika neumožňuje posoudit závěry pro vhodnost/přiměřenost opatření managementu rizik.

Starý systém EU pro označování chemikálií je založen na poskytování informací o nebezpečnosti, ne o rizicích, a tento dobře zavedený EU přístup je zachován také v nařízení CLP. Označování na základě nebezpečnosti, jak vyžaduje EU legislativa, umožňuje samostatné rozhodování o přiměřených opatřeních v rámci managementu rizik, které se mohou lišit v závislosti na různých způsobech použití a cílových skupinách.

5.2. Proč existují odlišné konečné termíny pro opětovné označení a zabalení?

Opětovné označení a zabalení látek a směsí, které již jsou v dodavatelském řetězci (na regálech) před 1. prosincem 2010 (látky) a před 1. červnem 2015 (směsi), je možné podle CLP posunout až do 1. prosince 2012 (pro látky) a 1. června 2017 (pro směsi). Tyto

další dva roky se poskytují na to, aby podniky, které reklasifikují svoje látky a směsi podle CLP, nebyly zatěžovány nadbytečnými náklady při opětovném značení a balení.

5.3. Výrobce A vyrábí látku A, která byla poprvé uvedena na trh před 1. prosincem 2010. Výroba látky pokračuje bez přerušení a nová šarže stejné látky se vyrobí každý měsíc. Musí se šarže vyrobené mezi 1. prosincem 2010 a 1. prosincem 2012 označovat podle DSD nebo podle CLP?

Šarže látky vyrobené mezi 1. prosincem 2010 a 1. prosincem 2012 musí být klasifikovány, označeny a zabaleny podle nařízení CLP. Nicméně stejné šarže musí být klasifikovány také podle DSD a tyto informace musí být zpřístupněny následným uživatelům (zejména výrobcům směsí) prostřednictvím datového listu.

6. SBĚR A HODNOCENÍ ÚDAJŮ

6.1. Je možné pro účely CLP použít klasifikaci odvozenou podle legislativy pro přepravu?

Ano, v některých případech. Mnohá z kritérií OSN GHS (podle třídy nebezpečnosti), zvláště ta, která se týkají fyzikálního nebezpečí, jsou již implementována prostřednictvím modelových nařízení OSN (UN Model Regulation) a souvisejícími právními nástroji, které upravují přepravu nebezpečných věcí, např. Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, viz http://www.unece.org/trans/danger/publi/adr/adr_e.html. Přepravní klasifikace může být využita jako jeden ze zdrojů informací pro klasifikaci a označení dané látky, za předpokladu, že se vezme v úvahu:

- Přepravní klasifikace nezahrnují všechny kategorie GHS pro fyzikální nebezpečnost, nebezpečnost pro zdraví a životní prostředí, takže absence klasifikace pro transport dané látky neznamená, že by neměla být klasifikována podle CLP;
- Pokud jde o nebezpečné fyzikální vlastnosti, za účelem získání údajů pro jednoznačnou klasifikaci, může být nutné provedení testování;
- Právní předpisy pro přepravu někdy obsahují zvláštní ustanovení, která souvisejí se záznamy (položkami) v seznamu nebezpečných věcí (Dangerous Goods List – část 3 Dohody ADR), a která musí být splněna, aby se látka mohla zařadit do příslušné přepravní třídy. V takových případech se klasifikace pro účely dodávek a použití, tzn. CLP, může lišit. Kromě toho, jedna látka může mít dva samostatné záznamy se dvěma různými klasifikacemi, přičemž jedna z nich souvisí s jedním nebo více speciálními ustanoveními.

6.2. Požaduje se při klasifikaci z hlediska nebezpečnosti pro zdraví a životní prostředí podle CLP testování na zvířatech?

Pro účely klasifikace se nepožaduje testování na zvířatech. Navíc je jasně uvedeno, že nové testy na zvířatech se smí provést pouze v případě, že dodavatel dokumentace vyčerpал všechny ostatní způsoby na získání spolehlivých a dostačujících informací pro klasifikaci. To zahrnuje také aplikaci pravidel stanovených v oddílu 1 přílohy XI nařízení REACH. Tato pravidla se týkají používání existujících údajů, používání údajů z testů, které nebyly vykonány v souladu se zásadami pro správnou laboratorní praxi (GLP), používání údajů získaných z historických zkušeností u lidí, posuzování závažnosti důkazů a používání (Q)SAR³⁾, *in-vitro* metod a read-across metod (převzatých údajů o jiných látkách). Expertní posouzení by se mělo použít při uplatňování kritérií, např. při posuzování dostupných údajů

³⁾ (Q)SAR znamená kvalitativní nebo kvantitativní vztah mezi strukturou a aktivitou

z testů, které nemohou být použity přímo, nebo pro využití údajů o směsích, které jsou podobné těm, které mají být klasifikovány. Testování na nehumánních primátech je zakázáno.

6.3. Požaduje se testování pro účely stanovní fyzikální nebezpečnosti?

Podle CLP se požaduje testování pro stanovení nebezpečnosti na základě fyzikálních vlastností, pokud už nejsou k dispozici vhodné a spolehlivé informace. Fyzikální nebezpečnost látek a směsí by měla být stanovena na základě testování založeného na metodách nebo normách uvedených v části 2 přílohy I CLP. Je možné je nalézt např. v Příručce testů a kritérií OSN (UN Manual of Tests and Criteria), viz internetovou stránku http://www.unece.org/trans/danger/publi/manual/manual_e.html, které se běžně používají pro klasifikaci přepravovaných látek a směsí.

7. BEZPEČNOSTNÍ LISTY

7.1. Musí se v bezpečnostních listech zohledňovat prvky klasifikace a označování podle CLP?

I když požadavky na bezpečnostní list byly stanoveny v REACH, článek 31 a v příloze II k nařízení REACH, tyto byly změněny a doplněny čl. 57 až 59 nařízení CLP. Tyto změny a doplnění stanovují následující:

- Do 1. června 2015 se v datových listech uvádí klasifikace podle DSD (látková směrnice); po 1. prosinci 2010 se musí uvádět také klasifikace podle CLP. To platí jak pro BL pro látky samotné tak pro BL směsí obsahujících tyto látky;
- Do 1. prosince 2010 platí, pokud je látka klasifikována, označena a zabalena podle CLP, v BL musí být vedle klasifikace podle DSD uvedena klasifikace podle CLP. Nicméně dodavatel se může rozhodnout, že stanoví klasifikaci látky podle CLP dříve, než toto nařízení bude aplikovat v plném rozsahu (tzn. dříve než začne označovat a balit v souladu s pravidly CLP). V takovém případě dodavatel může zařadit tyto informace v příloženém BL v části „ostatní informace“.
- Do 1. června 2015 se v BL musí uvádět klasifikace směsí podle DPD (přípravková směrnice).
- Do 1. června 2015 platí, že pokud je směs klasifikována, označena a zabalena podle CLP, musí být v BL uvedena vedle klasifikace podle DPD také klasifikace podle CLP. Nicméně dodavatel se může rozhodnout, že stanoví klasifikaci směsi podle CLP dříve, než toto nařízení bude aplikovat v plném rozsahu (tzn. dříve než začne označovat a balit v souladu s pravidly CLP). V takovém případě dodavatel může zařadit tyto informace v příloženém BL v části „ostatní informace“.
- Od 1. června 2015 se musí v BL uvádět klasifikace látky a směsi podle CLP. Počínaje tímto datem se ruší staré právní předpisy (DSD a DPD) a klasifikace podle DSD a DPD se nebude smět používat.

Tato pravidla jsou uvedena také v tabulce:

Konečný termín	Bezpečnostní list...
Do 1. června 2015	...bude obsahovat klasifikaci látky podle DSD; po 1. prosinci 2010 se bude uvádět také klasifikace podle CLP. To se bude týkat jak BL pro samotné látky tak BL pro směsi tyto látky obsahující.
Do 1. prosince 2010	... bude obsahovat klasifikaci látky podle DSD. Nicméně, pokud je látka již klasifikována, označena a zabalena podle CLP, BL bude obsahovat také klasifikaci podle CLP.

Do 1. červan 2015	... bude obsahovat klasifikaci směsi podle DPD. Nicméně, pokud je směs liž klasifikována, označena a zabalena podle CLP, bude obsahovat také klasifikaci podle CLP.
Od 1. června 2015	... bude obsahovat klasifikaci látky a směsi podle CLP

8. HARMONIZOVANÁ KLASIFIKACE

8.1. V EU probíhá harmonizace klasifikací již celá desetiletí. Co se stane s přílohou I ke směrnici o nebezpečných látkách (DSD), která obsahuje harmonizované klasifikace cca 8.000 látek?

Příloha I k DSD byla převedena do tabulky 3.2 přílohy VI k CLP. Převod je důležitý ze dvou důvodů: za prvé – příloha I k DSD byla zrušena ke dni nabytí účinnosti CLP. Za druhé – výsledky harmonizace dosažené za uplynulá desetiletí se uchovají v tom smyslu, že dodavatelé mohou a musí stále používat harmonizovanou klasifikaci: dodavatelé ji mohou a musí aplikovat když klasifikují látky a směsi podle DSD a DPD během přechodného období (tabulka 3.2. přílohy VI), i když klasifikují podle nařízení CLP (tabulka 3.1). Ten druhý případ je možný, protože klasifikace podle DSD byla převedena (tzn. konvertována) do odpovídajících klasifikací podle CLP do tabulky 3.1.

V případě fyzikální nebezpečnosti byly převody založeny na přehodnocení dostupných dat. Pokud jde o nebezpečnost pro lidské zdraví a životní prostředí, převody se uskutečnily pomocí převodové tabulky (příloha VII k CLP); všude tam, kde kritéria podle DSD dostatečně neodpovídala kritériím podle CLP, byla ustanovena minimální klasifikace.

V době nabytí účinnosti nařízení CLP příloha VI obsahovala všechny harmonizované klasifikace včetně 29. přizpůsobení směrnice DSD technickému pokroku (ATP).

8.2. V den nabytí účinnosti nařízení CLP dne 20. ledna 2009 byla příloha I ke směrnici 67/548/EHS zrušena a převedena do CLP. Jak má dodavatel naložit s látkami, na které se vztahuje 30. a 31. přizpůsobení technickému pokroku (30. a 31. ATP), a které ještě nebyly zahrnuty do přílohy VI CLP?

30. a 31. přizpůsobení technickému pokroku (ATP) změnilo a doplnilo přílohu I ke směrnici 67/548/EHS zavedením nových a aktualizací harmonizovaných klasifikací. Tyto harmonizované klasifikace nemohly být z časových důvodů zapracovány do přílohy VI nařízení CLP.

Evropská komise proto připravila návrh 1. ATP k nařízení CLP se záměrem převést harmonizované klasifikace obsažené v 30. a 31. ATP do přílohy VI nařízení CLP. Toto ATP bylo mezitím schváleno komitologickým hlasováním; má formu nařízení a bude tedy přímo uplatnitelné v rámci celé EU.

K problematice vypuštění přílohy I ke směrnici 67/548/EHS (a v širším smyslu vypuštění dvou prováděcích směrnic):

Příloha I byla vypuštěna/odstraněna článkem 55(11) nařízení CLP dnem jeho nabytí účinnosti (20. ledna 2009). Nicméně mezera, která vznikla jejím vypuštěním by neměla trvat dlouho. Měla by se zaplnit hned jak nabude účinnost 1. ATP k nařízení CLP, k čemu by mělo dojít v polovině roku 2009. V mezidobí se společně doporučuje, aby používaly harmonizované klasifikace obsažené v 30. a 31. ATP pro látky, které ještě nebyly zařazeny do přílohy VI k nařízení CLP. Ve směrnici 67/548/EHS a nařízení CLP je stanovena hlavní zásada vlastní klasifikace, která je založena na dostupných informacích. V tomto případě skutečnost, že klasifikace již byly harmonizované a brzy budou zahrnuty do přílohy VI představuje velmi silný důvod pro vlastní klasifikaci látky s využitím nově harmonizovaných

klasifikací uvedených v 30. a 31. ATP, které se vztahují na látky, které nebyly zahrnuty do existujících položek v příloze VI nařízení CLP*.

8.3. Kdo podle nařízení CLP může podávat návrhy na harmonizovanou klasifikaci a označování?

Návrhy na harmonizovanou klasifikaci a označování látek mohou předkládat příslušné orgány členských států, ale také výrobci, dovozci a následní uživatelé. Nicméně návrhy na aktualizaci již harmonizovaných klasifikací mohou předkládat pouze příslušné orgány členských států. V případě, že výrobce, dovozce nebo následný uživatel navrhne harmonizovanou klasifikaci látky vztahující se k jiným kategoriím nebezpečnosti než CMR (tzn. karcinogenní, mutagenní, toxická pro reprodukci) nebo senzibilizující při vdechování, odpovídající návrh bude doprovázen poplatkem, jehož výše bude specifikována v nařízení Komise.

8.4. Je možné harmonizovat klasifikace pro všechny látky?

To by vyžadovalo obrovské dodatečné zdroje pro ECHA, Komisi a členské státy a zdá se to být prakticky nemožné. V nařízení CLP se nicméně předpokládá částečné uskutečnění této myšlenky tak, že se bude vyžadovat harmonizovaná klasifikace pro nejproblematictější třídy nebezpečnosti (CMR látky a látky senzibilizující při vdechování), aby se veřejné zdroje vynaložily efektivně. Nicméně jelikož je zřejmé, že harmonizované klasifikace mohou být potřebné také pro jiná nebezpečí, členské státy, výrobci, dovozci a následní uživatelé mohou předkládat příslušné návrhy k jednotlivým případům.

8.5. Proč nebyly generické koncentrační limity (GLC) z přílohy I ke směrnici DSD převedeny do tabulky 3.2. přílohy VI?

Hlavním důvodem pro zařazení GLC do přílohy I k DSD bylo, aby klasifikující měl k dispozici všechno v jedné tabulce. Jelikož tabulka 3.1, která obsahuje klasifikace podle CLP kritérií, již neobsahuje generické koncentrační limity, bylo přijato rozhodnutí vypustit je také z tabulky 3.2 (klasifikace v souladu se směrnicí 67/548/EHS), aby se předešlo nejasnostem a zlepšila se čitelnost tabulek. A dále toto vypuštění zvyšuje soulad s druhým ATP ke směrnici 1999/45/ES (Dangerous Preparation Directive, DPD).

8.6. Co je to M-faktor?

M-faktor je multiplikační (násobící) koeficient. Pojem M-faktor byl zaveden, aby se při klasifikaci směsí obsahujících látky vysoce toxické pro vodní prostředí dodala těmto látkám větší závažnost. Když se pro určitou látku v příloze VI neuvádí žádný harmonizovaný M-faktor, měli by si výrobci, dovozci nebo následní uživatelé při klasifikaci látek z hlediska akutní toxicity pro vodní prostředí kategorie 1 nebo chronické toxicity pro vodní prostředí kategorie 1 sami stanovit příslušný M-faktor.

8.7. Měl by existovat seznam harmonizovaných klasifikací na úrovni OSN?

V současné době zastává podvýbor expertů OSN pro GHS (UN SCE GHS) všeobecný názor, že by bylo předčasné sestavit seznam harmonizovaných klasifikací na úrovni OSN – v současné době se považuje za velký pokrok, že tolik států souhlasilo s plněním stejných harmonizovaných kritérií pro klasifikaci a označování.

* Poznámka k aktuální situaci: V době, kdy je pořizován tento překlad (leden 2010), je již situace jiná. Dne 5.9.2009 bylo v Úředním věstníku EU publikováno nařízení Komise č. 790/2009 ze dne 10. srpna 2009, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí. Tím se naplnil ve výše uvedené odpovědi predikovaný postup a příloha VI nařízení CLP byla doplněna a aktualizována v rozsahu změn 30. a 31. ATP DSD, tj. směrnic 2008/58/ES a 2009/2/ES.